

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/390/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112232416
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112232416.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žabotova 2/B proti odporcovi: J. I., nar. X. X.. XXXX, bytom I., A. XXXX/X, o zaplatenie 107,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/12/2013-56 zo dňa 13. 6. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 107,18 Eur spolu s príslušenstvom voči odporcovi s odôvodnením, že nemohol prihliaď na „upresnenie“ návrhu vykonané navrhovateľom, pričom takéto upresnenie vykazuje znaky zmeny návrhu, o ktorý však navrhovateľ nepožiadaval. Súd viazaný tak nielen petitom návrhu, ale aj opisom rozhodných skutočností, ktoré návrh vymedzujú, ako aj nepreukázaním skutočností odôvodňujúcich požadovaný nárok, bol tak nútený nárok zamietnuť (v žalobe navrhovateľ uviedol, že odporca prečerpal na účte povolený debetný limit, neskôr návrh uspresnil, že sa jedná o nedoplatky na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokute).

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie navrhovateľ. Pripustil, že upresňoval návrh, pričom uviedol, že zrejším nedopatrením žiadal priznať požadovanú sumu z iného titulu. Rozhodnutie prvostupňového súdu sa však „nesie v duchu“, že ním podané upresnenie vzhľadom na závažnosť jeho obsahu je potrebné považovať za zmenu návrhu, o čom však prvostupňový súd nerozhodol. Takýto postup prvostupňového súdu považuje za nesprávny, nakoľko v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon sa posudzuje podľa jeho obsahu, aj keď je nesprávne označený. Ak teda súd vyhodnotil, že dané upresnenie návrhu nemá povahu doplnenia, ale svojou povahou a obsahom je zmenou pôvodného návrhu, bol v zmysle ust. § 95 ods. 1 O.s.p. povinný zmenený návrh doručiť ostatným účastníkom a následne rozhodnúť o pripustení, resp. nepripustení zmeny návrhu. Súd napriek tomu, že dané podanie vyhodnotil ako zmenu návrhu, o tejto zmene nerozhodol. Súd tak odignoroval toto podanie, čo malo za následok, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd mal povinnosť sa s predmetným upresnením návrhu vysporiadať, a to buď ho mal považovať za upresnenie a doplnenie rozhodných skutočností pôvodného návrhu, resp. mal rozhodnúť o zmene žaloby, ak návrh posúdil podľa obsahu ako návrh na zmenu žaloby. Súd následne v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že daný nárok navrhovateľa posudzoval podľa ustanovení zmluvy o úvere, ktorá však uzatvorená nebola, pretože nárok odvíjal navrhovateľ od zmluvy o bežnom účte. Ďalej v odvolaní navrhovateľ poukazoval na skutočnosť, že práve používaním tohto účtu sa dostal do nepovoleného debetu (nie povoleného debetu s povahou povoleného prečerpania ako uvádzal prvostupňový súd), a tým porušil zmluvu, čo viedlo navrhovateľa k ukončeniu zmluvného vzťahu. Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania postupom v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zo spisu a preskúmaného rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ podal žalobu, ktorou sa domáhal voči odporcovi zaplata sumy 107,18 Eur s príslušenstvom, pričom skutkovo návrh odôvodnil tak, že na základe zmluvy medzi účastníkmi navrhovateľ poskytol odporcovi službu povolené prečerpanie na osobnom účte a odporca vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ľarchu osobného účtu. Odporca mohol čerpať prostriedky do výšky poskytnutého debetného limitu a tieto prečerpal o sumu vo výške 72,91 Eur, čo predstavuje nepovolený debetný zostatok. K návrhu doložil aj listinné dôkazy, okrem iných, aj zmluvu o zriadení účtu. Prvostupňový súd vo veci vydal platobný rozkaz (ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplata peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom - § 172 ods. 1), návrh teda nepovažoval súd za neúplný alebo nezrozumiteľný a nevyzval tak navrhovateľa na jeho opravu alebo doplnenie. Vo veci vytýčil termín pojednávania, k čomu navrhovateľ súdu písomne zaslal ospravedlnenie a zároveň v podaní uviedol, že upresňuje návrh na začatie konania a v podstate uviedol iné skutočnosti a dôvody, od ktorých požadovaný nárok odvodzoval. Prvostupňový súd o veci rozhodol a v odôvodnení rozsudku v podstate poukázal na to, že na upresnenie navrhovateľovho návrhu nemohol prihliadať, nakoľko v skutočnosti sa jedná o zmenu žaloby, o ktorú však navrhovateľ nepožiadala. Návrh zamietol s tým, že uplatnený nárok nebol preukázaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd má za to, že v danom prípade postup prvostupňového súdu nebol správny. Úvahy týkajúce sa „upresnenia“ návrhu vyslovené prvostupňovým súdom sú správne. Pokiaľ nepovažoval údaje uvedené navrhovateľom za doplňujúce, správne konštatoval, že sa môže jednať len o zmenu návrhu, o ktorej by mal súd rozhodnúť. Zo znenia ust. § 95 ods. 1 prvej vety O.s.p. (navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania) nevyplýva osobitný spôsob ako by navrhovateľ mal takýto návrh zmeniť, podmienkou je súhlas súdu. Ak teda prvostupňový súd „upresnenie“ navrhovateľa považoval za zmenu návrhu, mal o nej rozhodnúť. Pokiaľ takýto procesný postup nezvolil, došlo k porušeniu práv navrhovateľa, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd podotýka, že pokiaľ by prvostupňový súd v ďalšom konaní pripustil zmenu návrhu, neznamená to, že by nemohol dôjsť k rovnakému záveru a návrh navrhovateľa zamietnuť (avšak ten, ktorý bude posudzovať) z dôvodov nepreukázania tvrdeného nároku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ riadnym spôsobom nešpecifikoval, z čoho požadovaný nárok pozostáva a v akom časovom období vznikol. V tomto smere dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa a súd nie je „vyšetrovateľom“, ktorý má z predložených listinných dôkazov vyvodiť práva a nároky navrhovateľa (tak ako na to správne poukázal aj prvostupňový súd).

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne i o trovách odvolacieho konania

(§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.